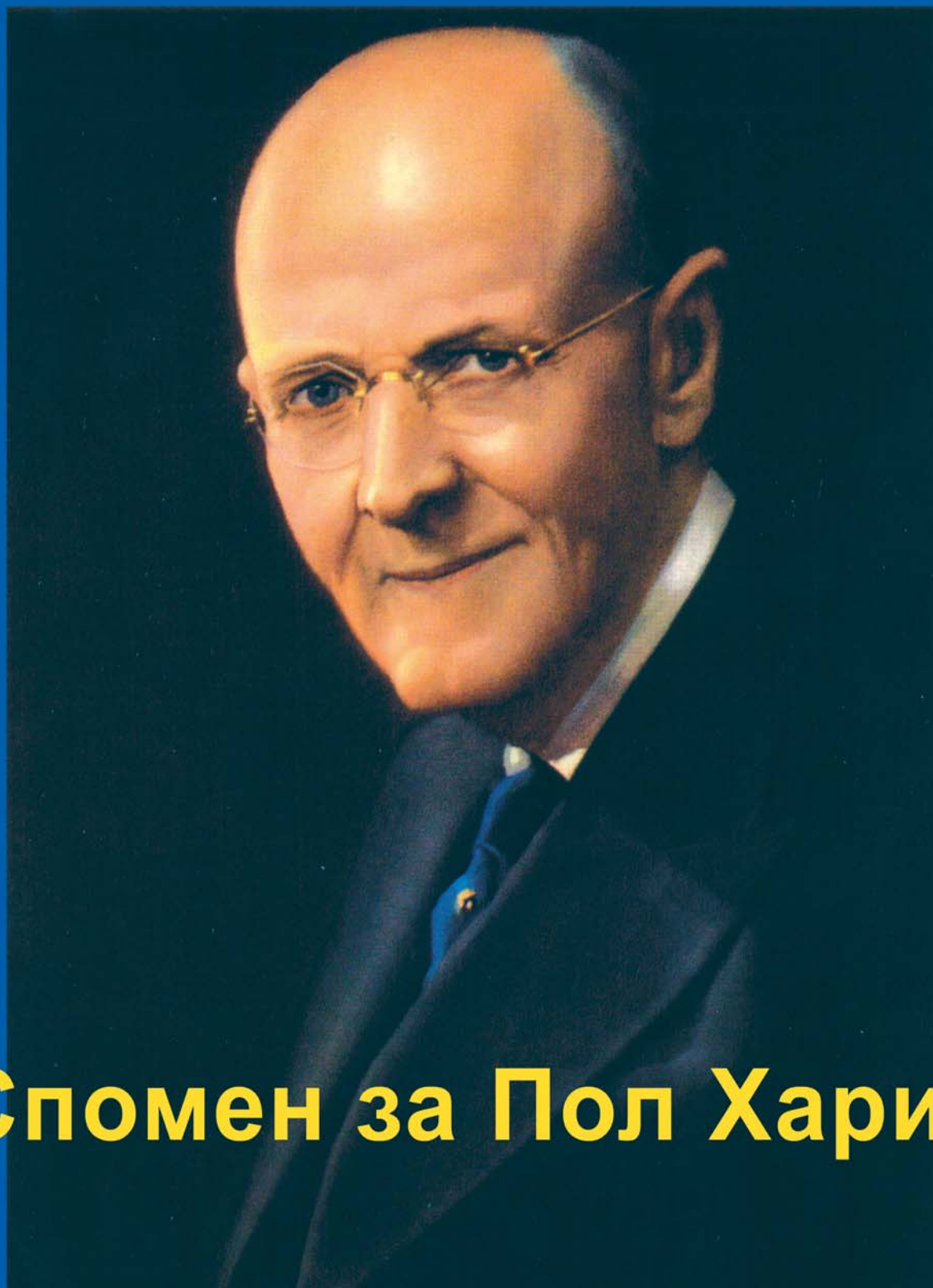

РОТАРИ®

Бр. 8, април 2007 г., № 109

В БЪЛГАРИЯ

Спомен за Пол Харис

РОТАРИ

В БЪЛГАРИЯ

Участието с реклама в
списание „Ротари в България“
гарантира сигурен достъп до лидерите,
които вземат решения.

Рекламна тарифа

A4 - 1 стр.	400 EUR
A4 - 1/2 стр.	250 EUR
A4 - 1/3 стр.	150 EUR
A4 - 1/4 стр.	120 EUR
A4 - 1/6 стр.	80 EUR

II и III корица	500 EUR
IV корица	600 EUR

Отстъпки:

За 2 публикации	- 10%
За 5 публикации	- 20%
За 10 публикации	- 30%

Global Air
Customs
Distribution
Global Ocean
Consolidation
Express Trucking
Courier

www.interlogistica.bg

interlogistica

Уважаеми приятели ротарианци,

Всеки възприема понятието „околна среда“ по различен начин. Едни го свързват със зелени гори, океани и планини, други - с тревисти равнини и дива природа. Като предизвикателства на околната среда хората разбират рециклирането или енергоспестяването, индустриалните отпадъци или промяната в климата. Разсъждават върху много мащабни въпроси, които понякога изглеждат доста абстрактни.

Но за всеки от нас околната среда е това, което ни заобикаля - въздухът, водата, земята. Околната среда е нашият дом, нашият двор, нашата улица. Това е нашето общество, тържва и планета. Липсата на чиста вода гори на отдалечено на хиляди мили от нас място е от голямо значение за всички. Липсата на чист въздух гори и в далечен за нас град оказва влияние на белите ни гробове. А замърсяванията от автомобилите, комините и заводите засягат не само нашите семейства, но и всички семейства по света в продължение на години и поколения.

Проблемите по опазването на околната среда са и местни, и глобални. Замърсеният поток не може да осигури питейна вода и нарушава цялата екосистема. Замърсеният град влияе на здравето на своите жители, както и на хората на хиляди мили от града. Виждаме тенденцията към промяна в климата и все повече разбираме, че на местно равнище по този въпрос решения няма. Всяко наше действие влияе на хората около нас.

Когато планираме действия за промяна, за решаване проблема с околната среда, трябва да знаем, че решенията ни засягат не само нас самите.

Един от уроците на Ротари е, че всеки отделен човек може да допринесе за промяна на нещата. Това се вижда в нашите клубове и дистрикти и особено чрез програмата „ПолиоПлюс“. Когато работим по малки проекти, които помагат само на някои хора, е трудно да се каже, че променяме света. Трудно е чрез рециклирането на вестник или пластмасова опаковка, ходене пеш вместо с автомобил или използване на по-малко вода да се постигне по-добро бъдеще. Но ако това се върши от много хора, тези малки действия ще допринесат за промяна в полза на нашите деца и внуци.

Като ротарианци ние знаем, че тези малки действия, въпрос на личен избор, могат да доведат до нещо голямо. Решенията ни изглеждат скромни, но имат голямо значение. Моля всички вие да запомните това, защото сте лидери на общността и сте избрали да „вървите начело“ и помагате за по-доброто бъдеще. В контекста на отговорността за опазването на околната среда и всяка друга наша отговорност трябва да вървим начело, като вземаме решения за по-здравословно бъдеще.

Уилям Б. Бойд,
президент на Ротари интернешънъл

Rotary
World
Magazine
Press

WE
COVER
THE
GLOBE

Април -Месец на ротарианските списания

Уважаеми приятели,

Поздравявам ви от името на нашето списание „Ротари в България“. То получи лиценз от Ротари Интернешънъл и вече е със статут на регионално издание.

Повече от половината ротарианци по света се обслужват 30-те регионални ротариански списания. Списанията се издават от ротарианци. Разпространяват се в 133 държави, на 22 различни езици, а общият им тираж е 715 000 броя. Съдържат информация с типично местен характер. Освен това публикуват получените от официалното списание на РИ - The Rotarian, задължителни материали, които интересуват ротарианците по света. Осемнаесет регионални списания имат и собствен уеб сайт. Препратка към тях ще намерите в уеб сайта www.rotary.org/newsroom/rotarian.

Промените на ротарианското движение в България вървят в положителна посока. Все повече се осъзнават необходимостта и полезният опит и идеи на Ротари. С увеличаването броя на Ротари клубовете и членовете в България съвсем заслужено получихме одобрението от РИ за обособяването ни в отделен дистрикт. Тази първа година е изключително важна за новия ни Дистрикт 2482 - България, важна е и за нашето регионално издание. Сигурен съм, че оценявате усилията ни списанието да става все по-добро и по-полезно.

През новата ротарианска година всички негови текстове ще следват посланията на президента Уйлфрид Уилкинсън „Ротари споделя“. Ще споделяме идеи, усилия, трудности, радости и тревоги. Като подкрепяме инициативите на РИ, ние ще ви предложим нови теми, нови форми на общуване между ротарианците. Така ще станем по-информирани и по-активни, ще имаме възможност за повече срещи.

Страниците на списанието са и прекрасно място за реклама. Дистриктът ни наброява вече над 2500 ротарианци. Всички те се интересуват от вашите продукти, от оферти за почивки, пътувания, екскурзии. Списанието предлага да запознаете приятелите и техните семейства с възможностите на вашия бизнес. Публикациите са пълноцветни. Качеството на печата е перфектно благодарение на дългогодишното ни партньорство с най-добрата печатница в страната ни - „Демакс“.

Посвещаваме този брой и на съзателя на Ротари Пол Харис. През април се навършват 60 години от неговата смърт. В един изключително интересен материал неговият най-близък приятел, когото в средите на Ротари наричат „петия човек“ - Хари Ръгълс, разказва спомените си за Пол.

Наско Начев, издател

РОТАРИ В БЪЛГАРИЯ
Предварително регионално
списание на Ротари
интернешънъл
ISSN 1310-750X

Издател:
Агенция Бизнес АД

Главен редактор:
Наско Начев

Редакционна колегия:
Войслав Митич, ДГ
Калчо Хинов, ПДГ
Любен Атанасов, ПАДГ,
Атанас Сиреков, секретар
на Област България
Симеон Кондов, КАДГ
Цвятко Кадийски, ПП
Наско Начев, ЕДГ

Преводач:
Милена Добрева

Секретар:
Петя Стоянова

Коректор:
Димитрина Вакрилова

Address:
ROTARY IN BULGARIA
1, Gladston Str.,
Plovdiv 4000, Bulgaria
Tel. +359 32/622 396
Fax + 359 32/628 770
E-mail: abnrotary@yahoo.com

Printed by:

тел. +359 2 930 77 77
Petar Kanev,
RC of Sofia-Balkan

The Rotarian и Фондация „Ротари“

През годините списанието The Rotarian оказва безценна подкрепа на нашата Фондация „Ротари“. Всяко постижение, всяко значимо събитие или годишнина е отразено подробно и професионално. Една от тези статии по повод петдесетия рожден ден на Фондацията отбелязва значим момент от нашата история: през ноември 1967 г. статията на паст президента на РИ А. З. Бейкър, озаглавена „Да погледнем в бъдещето“, лансира разработването на по-значими програми.

През 1991-92 г. The Rotarian отбелязва седемдесет и петия рожден ден на Фондация „Ротари“ със седемдесет и пет своеобразни „свещи“, символ на светлината, която нашата Фондация внася в живота на толкова много хора. Една от статиите отразяваше историческия Групов образователен обмен между дистриктите в Аржентина и Великобритания след войната на Фолкландските острови през 1982 г. Друга статия разказваше за началото на грантовата програма „Здраве, глад и хуманност“. Трета

ма - описваше големите усилия на гуверньора на Дистрикт 6380 за 1984-85 г. Ричард Пиърс и съпругата му Луис, които на седемдесетгодишна възраст прекосиха цяла Канада - от Уайт Рок, Британска Колумбия, до Халифакс, Нова Скотия, общо 3768 мили за 260 дни. Целта беше да се повиши осведомеността за нашата Фондация „Ротари“. Всяка от тези седемдесет и пет свещи символизира състрадание, героизъм, проникновение, служба, успех, страст, мъдрост и любов.

Тази година нашата Фондация „Ротари“ чества седемдесет години от създаването си. Вече започнахме да работим по книгата, с която ще отбележим първите сто години на Фондацията през 2017 г. Нашата Фондация се развива постепенно, но постоянно и сигурно като звездите.

Луис Висенте Жией,
председател на попечителите на ФР

Решения Борга на директорите на РИ, приети на през февруари 2007 г.

Клубни и дистрикт въпроси

Основавайки се на успеха на пилотния проект за новите модели Ротари клубове с краен срок на изпълнение 30 юни 2007 г., Бордът въведе нов пилотен проект за Ротари клубове с цел да установи как честотата на клубните сбирки се отразява на развитието на членството. Настоящите модернизирани и други клубове ще бъдат поканени да участват в този нов пилотен проект, изпълнението на който ще продължи 1 юли 2007 г. до 30 юни 2013 г.

Бордът предприе действия за консолидацията и прегрупирането на три от петдесетте дистрикта, които бяха взети под внимание за консолидация и прегрупиране. За останалите дистрикти се удължи срокът за постигане на значителен ръст на членската маса.

Бордът поиска Комитетът за развитие и обучение на лидерите да намери начини за оптимизиране на вре-

мето за обучение, което се изисква от елект дистрикт гуверньорите.

Администрация на РИ

Бордът прие идеята за изменения в мисията, визията, приоритетите и целите за Стратегическия план на РИ. Поиска Комитетът по стратегическо планиране да очертае тези приоритети и цели в отчет пред събирането на Борга през юни 2007 г.

Признавайки множеството предизвикателства пред ротарианците в Зона 10 (гържави от Африка и Средиземноморието), Бордът поиска бъдещите президенти на РИ и председатели на Фондацията да провеждат в зоната симпозиуми, посветени на световния мир и разрешаването на конфликти.

Бордът благодари на елект президента за плановете му да се провеждат седем семинара за развитие на членството в Северна Америка през 2007-08 г. Превидени са конференции

по темата на местно равнище, като разходите за тях се ще се покриват от регистрационните такси.

Програми, комуникации и отличия на РИ

Бордът одобри четири нови ротариански помощни групи: за Глобалната мрежа за гарение на кръв; за микрокредитуване; за водата и хигиената и помощна група за Световни панаири на здравето. Бордът премахна забраната срещу това, ротарианските помощни групи да помещават в своите уеб сайтове информация за проекти с цел търсене на финансова подкрепа. Но съгласно споменатите по-горе практики за кооперативни взаимоотношения ротарианските помощни групи не е препоръчително да се обръщат към организация от „списъка без информация за контакт“.

Бордът насърчи губернаторите да обучават председателите на дистрикт комитетите за Ротаракт за установяване на повече контакти с Ротаракт клубовете в дистрикта. Препоръчително е губернаторите да включват представителите на Ротаракт в дистрикт лидерския екип, а представителите на председателите на Ротаракт да помагат на Ротаракт клубовете за развитие на повече контакти с техните Ротари клубове спонсори.

Бордът изясни някои аспекти на сертифицирането за програмата за

Младежки обмен. Упълномощи генералния секретар при необходимост да отказва разрешение и/или да се противопоставя на решение за участие в програмата. Потвърди своята готовност за защита на младежта и развитието на програмата за Младежки обмен. Препоръча елект губернаторите да участват в срещите за Младежки обмен и Ротаракт преди конгреса на РИ 2007 в Солт Лейк Сити.

В светлината на отзива за проекта за грантовете за връзки с обществеността тази година Бордът одобри допълнителни 750 000 щ.г. за финансиране на кандидатурите за грантове за 2006-07 г., вече изпратени до генералния секретар.

В началото на 2007-08 г. Бордът състави програма за малки клубове, които увеличават членската си маса. Елект губернаторите трябва да работят с предстоящите президенти на клубове с по-малко от 20 членове, за да определят целите за членството и план за годината. На клубовете, постигнали своите цели, трябва да се връчи сертификат.

Бордът насърчи дистриктите да определят комитет за отличия на дистрикт равнище, който да популяризира всички отличия на РИ и Фондация „Ротари“ и да номинира заслужилите лица.

Уилям Гейтс-старши ще произнесе слово в Солт Лейк Сити

Уилям Гейтс-старши, бащата на основателя на „Майкрософт“ Бил Гейтс, ще произнесе слово пред участниците в конгреса. Гейтс, който е почетен член на РК Сиатъл, ще говори пред ротарианците за „ролята на благотворителната фондация в съвременния свят“.

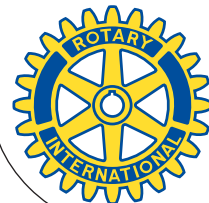
Пенсиониран адвокат, Гейтс е съпредседател на фондация „Бил и Мелинда Гейтс“, която работи, за да „намали неравенството и подобри живота на хората по света“.

Бил Гейтс-старши е попечител, служител и доброволец в повече от двадесет организации. Работи в Сиатълската търговска камара и организацията „Кинг Каунти Юнайтед Уей“ (King County United Way). През 1995 г. той основава Технологичния альянс, регионално усилие за увеличаване на заетостта в технологичния сектор във Вашингтон. В продължение на много години Бил Гейтс е поддръжник на образование-

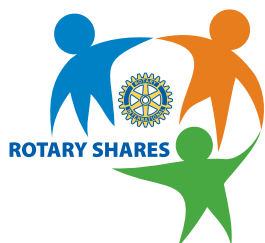
то и през 1971 г. ръководи кампанията на набиране на средства от данъци за Сиатълското сържовно училище. От 1997 г. е член на академичния съвет на Вашингтонския университет.

Бил Гейтс е основател на Инициативата за глобално развитие, група местни обществени и политически лидери, чиято цел е американското правителство да увеличи размера на помощите за други страни за борба с бедността в световен мащаб.

Той ще говори на третата пленарна сесия, посветена на Фондация „Ротари“. Сесията ще се проведе в конгресния център „Солт Палас“ от 9.30 до 11.45 часа.

Семинар за обучение на дистриктния екип

На 24.02.2007 г., в Пловдив, хотел „Тримонциум“, се проведе семинар за обучение на дистриктния екип - Д-2482 България.

На него бяха поканени да присъстват АДГ на 17-те зони, както и председателите на комитетите, които ще работят през ротарианската 2007/08 година. На срещата присъстваха и избраните DRR и DIR за предстоящата година.

Срещата премина при следния Д Н Е В Е Н Р Е Д:

1. Годишната тема
2. Ръководство на дистрикта
3. Роли и отговорности
4. Работа с поверените клубове
5. Средства - къде да ги намерим и как да ги използваме
6. Планиране на годината
7. Комуникация

По първа точка от дневния регистр дистрикт гувърнорът Наско Начев представи в доклада си темата на годината за 2007/08 и направи своето обръщение към присъстващите. В доклада бе изтъкната мотивиращата роля на темата, определена от новия президент на РИ Уилфрид Уилкинсън, както и основните приоритети, които той определя за ротарианците от света за предстоящата година.

По втора точка от дневния регистр беше представена организационната схема на Дистрикт 2482 България за ротарианската 2007/08 година. Бяха представени:

- Калчо Хинов - ПДГ
- Любен Атанасов - ДГН
- Екип на гувърнора в състав:
- Ангел Ангелов - секретар
- Тодор Тодоров - церемониалмайстор
- Нина Митева - касиер
- Румен Михайлов - преподавател
- Димитрина Вакрилова - административен секретар
- Милена Добрева - координатор на сайта на дистрикта
- Симеон Кондов - председател на Комитета на лидерите и членове - АДГ на 17-те зони:
- Зона I - АДГ Милчо Боров
- Зона II - АДГ Анелия Дошева
- Зона III - АДГ Сотир Немов

- Зона IV - АДГ Васил Новоселски
- Зона V - АДГ Здравко Златев
- Зона VI - АДГ Димитър Господинов
- Зона VII - АДГ Трифон Коев
- Зона VIII - АДГ Любозар Фратев
- Зона IX - АДГ Костагин Чаталбашев
- Зона X - АДГ Янчо Апостолов
- Зона XI - АДГ Валентин Стоянов
- Зона XII - АДГ Хараламби Богданов
- Зона XIII - АДГ Драгомир Стоянов
- Зона XIV - АДГ Донко Марев
- Зона XV - АДГ Милчо Милчев
- Зона XVI - АДГ Стамен Чолаков
- Зона XVII - АДГ Румен Ангелов

По уважителни причини отсъстваха АДГ на Зона IV - Васил Новоселски, Зона VI - Трифон Коев, Зона X - Румен Ангелов; Зона XIII - Донко Марев.

DISTRICT 2482

На АДГ, на които изтича 3-годишният мандат: за Зона I - Владимир Костов, Зона VII - Садула Хаджиев и Зона XVI - Христо Варчев, бяха връчени благодарствени грамоти за техния принос за развитие на ротарианството в България и дейността през мандата им.

Представени бяха и всички присъстващи председатели на комитети.

Решения:

1. АДГ - до 30 март да попълнят паметните записки за посещение на клуб и да ги върнат на елект гувърнъора, за да се изготви описание на дистрикта, с което да се стартира новият Дистрикт 2482.

2. АДГ и елект президенти и секретари на клубове на ПЕТСеминара да носят със себе си свои фотографии (паспортен формат) за Дистрикт указателя.

3. До края на февруари в сайта www.rotary.bg/структура/бюджет - да бъде публикуван отчетът на Дистрикт-2480 Област България за 2005/06 година.

4. В сайта ще бъде публикуван и проектобюджетът на Дистрикт 2482 за ротарианската 2007/08 година, който ще се обсъди и приеме на Асамблеята на дистрикта на 1 април.

5. До 16 март Финансовият комитет се задължава на изпрати на действащите президенти на клубовете и АДГ уведомително писмо за плащанията и задълженията, които имат за ротарианските 2004/05; 2005/06 и 2006/07 година.

6. Клубовете, които имат задължения няма да бъдат допуснати да гласуват на ПЕТСеминара и Асамблеята на 30 март и 1 април, след което

КУПУВАЙТЕ САМО ОТ
ЛИЦЕНЗИРАНИ ПРОИЗВОДИТЕЛИ

Пълният списък на лицензираните
производители и търговци на Ротари
аксесоари можете да намерите на
www.rotary.org/support/licensee

Агенция „Бизнес“ има лиценз
№ 06-4B0786

ще бъдат докладвани пред Ротари Интернешънъл за започване на процедура по присъпиране на клуба.

7. Обявява се www.rotary.bg за официален портал на Ротари клубовете в България и се призовава всички клубове да приобщят сайтовете си към него. За това подробни инструкции ще бъдат дадени на ПЕТСеминара.

8. До 15 май председателите на Дистрикт комитетите трябва да обявят състава на своите екипи. По препоръка на елект президента на РИ Уилкинсън към Комитета за обществена служба се създават подкомитети в унисон с приоритетите, обявени за ротарианската година: за проекти по образованието, за проекти по здравеопазване, проекти за водата, проекти за ротарианското семейство.

Присъстващите бяха уведомени, че до края на следващата седмица елект дистрикт гувърнърът ще изпрати на президентите и секретарите на клубовете материалите за ПЕТСеминара.

До 2 март в сайта ще се публикува подробната програма за ПЕТСеминара и Асамблеята, която ще се провежда от 30 март до 1 април 2007 г. В хотел „Самоков“, курорт Боровец.

Ангел Ангелов, Секретар Д-2482

Пол Харис в моите спомени

Хари Ръгълс, *The Rotarian*, 1952 г.

Пол Харис е изключителна личност. Според мен няма по-погодяващ човек от него за основател на Ротари.

Ще попитате защо. Отговорът на този въпрос не е лесен пред вид многостранната личност на Пол. За лекторите той е с благородни идеали, задълбочена мисъл и лидер, надарен с богата фантазия. Съгласен съм. Но това не е всичко. Като погледна назад в дългите години на нашето приятелство, със сигурност мога да твърдя, че няма друга толкова хуманна личност. Успехът на Пол се крие в неговата обич към хората.

На външен вид той не беше едър. Играеше футбол в предучилищна възраст, но нямаше вид на полузащитник. Беше красив младеж, когато през 1896 г. започна своята адвокатска практика. Повечето ротарианци познават неговата снимка, на която е гологлав мъж на средна възраст със сериозно изражение. Но като по-млад Пол имаше гъста черна коса и мустаци. В неделя правеше разходки до езерото Мичиган с бастун и обувки с бомбе като всеки млад ерген в Чикаго.

Където и да отидеше, винаги се спираше и говореше с хората. Неуморим беше в желанието си да се среща с още хора и да разбере как живеят те. Роден е в Расин, Уисконсин, през 1868 г., но е отгледан от родителите на баща си в тихия Ню Ингленд в Уолингфорд, Вермонт. Повечето момчета предпочитат да завършат висшето си образование, без да сменят университети, но не и немирният Пол. Той следва право една година във Вермонтския университет, друга - в Принстънския университет, а завършва в Университета в Айова.

Докато повечето от състудентите му се установяват да живеят на едно място, Пол, верен на своя характер, решава да посвети следващите пет години на пътешествия. Най-напред отива в Уелоустоун парк, после - Сан Франциско, където работи във вестникарско издателство и ферма за плодове. Преподава в икономически университет в Лос Анджелис, „каубой“ е близо до Платвил, Колора-

до, работи в хотел в Джаксънвил, Флорида, търговец е на гранит. Преди да изминат петте години, Пол работи на товарен кораб, като с припечеленото заминава за Англия и обикаля с велосипед цялата страна.

След петте години трупане на „жизнен опит“ Пол се установява в Чикаго и започва работа като адвокат. Тогава се сприятелих с него и с първите членове на Ротари клуба. В основата на организацията беше приятелството и Пол като ръководител определи нейните хуманни цели.

Търговецът на въглища Силвестър Шийл беше първият съмишленик на Пол за създаването на нов клуб. Според историята на Ротари на 23 февруари 1905 г. двамата вечерят, след което се срещат с минния инженер Гус Лоер и с неговия приятел шивача Хирам Шори. На следващата среща аз се присъединих към тях и станах петият ротарианец.

Не след дълго Гус и Хирам напуснаха клуба. Но на тяхно място дойдоха други ентусиасти: зъболекарят Уил Неф (наричахме го Док) и бившият актьор Пийт Пауърс, който ни развеляваше по време на сбирките. Поради намаления интерес през 1906 г. клубът беше пред разпадане. Но малкото членове поддържахме клубния живот. Док отговаряше за финансите на Ротари в продължение на повече от 15 години и се справяше чудесно. Винаги гържеше на думата си.

Искам да ви запозная и с други стари приятели: Чарли Нютън и Ред Рамси. Ред почина, а Чарли живее в Лос Анджелис и работи в застрахователната сфера. Чарли има най-добрата колекция от стари Ротари документи. Заради умение то да спори го наричахме „пазител на конституцията“.

Пол Харис умееше да пише и се занимаваше с брошурите и писмата, а моята работа в Ротари беше привличането на нови членове. Това ми харесваше, защото лесно общувам с хората. Според мен

MEMORY

имаше шанс много от клиентите на магазина за вестници да проявят интерес към организацията. И се оказах прав. Привлякох 150 членове. За съжаление този успех ни създаде и затруднения.

Чували ли сте някога за „жълтите кучета“ на Ротари? Те ни дадоха добър урок. Ето какво се случи. До 1909 година членовете бяха около 190 души. Тогава приех предизвикателството да привлечем много повече членове. Разпечатахме списък с незаемите класификации и поискахме всеки ротарианец да привлече в клуба поне един нов член. Тези, които не се справиха със задачата, не бяха заслужили да носят странните хартиени шапки. Трябваше да седят на стара конферентна маса и да се хранят с тенекиени прибори. Наричахме ги „жълти кучета“. Останалите пируваха като крале в другия края на помещението.

Не препоръчвам на клубовете практиката на „жълтите кучета“. Чрез нея привлечохме нови членове, но съзнавахме, че това не беше правилният подход. Насочихме вниманието си повече върху количеството, а качеството остана на заден план.

Самият аз се справих наистина добре, защото привлечох в Ротари Чесли Пери. Това се случи през 1908 г. Чес беше ветеран от Испанско-американската война, имаше опит в пресата, интересуваше се от инвестиции в Мексико и работеше в Чикагската обществена библиотека. Неговата жизненост и организаторски способности се разгърнаха в Ротари, когато през 1910 г. Пол Харис го убеди да заеме длъжността секретар на Ротари интернешънъл. Чес се задържа 32 години на този пост - до 1942 г.

Пол
„архитектът“
и Чес
„създателят“
през 1942 г.
Чесли Пери
е генерален
секретар
на Ротари от
1910 до 1942 г.

В „Моят път към Ротари“ Пол казва, че ако той е архитектът, Чес е създателят на Ротари интернешънъл.

През 1909 г. Чес участва в клубни избори, идеята за които се оказа неуспешна, но нашият клуб си взе поука от нея. Решихме да организираме усиlena предизборна надпревара за клубните длъжности. Клубът се раздели на две симпатизиращи групи: „За Рег“ и „За Чес“. Чес изтегли едната, а Рег Рамси - другата бюлетина. Рег спечели, но Чес също беше достоен за длъжността. Разразилите се изборни страсти се оказаха вредни за развитието на клубния живот.

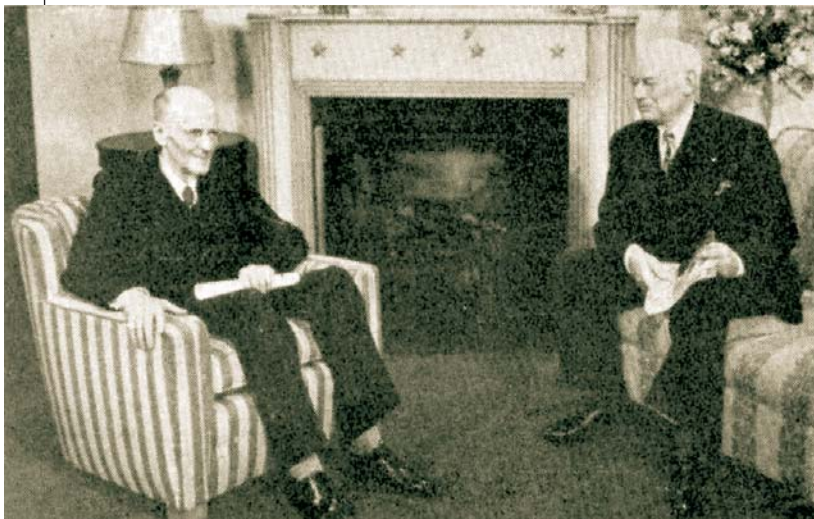
Връщам се отново към първите години. С Пол често се срещаме на улица „Дийборн“ и говорехме за привлечането на нови членове, за програми и рег други неща. Игваше в предградието Хинсдейл, за да бъдем заедно през почивните дни. Макар и рядко, той губеше вяра в Ротари.

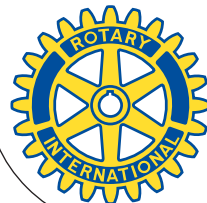
Логично беше Пол да е първият клубен президент, но по негово настояване беше избран Силвестър Шийл. След Силвестър президент стана А. Л. Уайт. Пол не устоя на натиска, през 1907 година прие длъжността и служи два поредни мандата. Той беше твърдо решен Ротари да стане национална, а защо не и международна организация. След края на своя мандат насочи усилията си към разширяване на Ротари.

През 1908 г. по време на моя президентски мандат се създаде втори Ротари клуб в Сан Франциско. Скоро след това Ротари клубове се учредиха и в Сиатъл, Лос Анджелис и Ню Йорк.

Фактите около учредяването на клуба в Ню Йорк разкриват въодушевлението на Пол Харис. Той убеди Фред Туийд да организира създаването на Ротари клуб в Ню Йорк, като за целта разходите се поемат от нашия клуб. Аз знаех, че клубът не разполага с достатъчно свободни парични средства, и настоявах този въпрос да се гласува от клубните членове. Бях предпазлив по отношение на по-нататъшното разширяване на Ротари. За щастие ентузиазмът на Пол Харис надделя и нашият клуб пое разходите на Фред Туийд за създаване на новия клуб.

Макар в началото да не подкрепях идеята за нови клубове, скоро започнах да давам всичко от себе си за успеха на първия Ротари конгрес. Той

се състоя през 1910 г. в Чикаго, тогава учредихме Националната асоциация на американските Ротари клубове. Същата година десетима ротарианци от Чикаго отидохме в Минесота, за да учредим клубове в Минеаполис и Сейнт Пол. През 1912-13 г. с помощта на Чес Пери създадохме клубове и в Пеория, Илинойс и Индианаполис, Индиана. Чувствам се безкрайно горд от развитието на Ротари.

Вероятно от написаното дотук ще останете с впечатлението, че първите ротарианци са много сериозни хора. Това е така, но не съвсем. Пол беше първ на веселбите. Когато трябваше, беше сериозен и съсредоточен, но когато се смееше, правеше го с цялата си душа. Не познавам по-весел човек от него.

Пол организираше излети през почивните дни. Често отивахме до езерото Мичиган или до вилата на неговия приятел Том Клибърн. Ловяхме риба, плувахме, правехме разходки с лодки или играехме баскетбол. Док Неф събираше по 10 долара от всеки и в понеделник ни връщаше остатъка.

Веднъж Пол организира поход по южната част на езерото Мичиган. Вървяхме толкова дълго, че някои от нас искаха да се върнем обратно. Тогава Пол се съгласи да отидем до спирката и да се качим на автобуса до Чикаго. Походът наистина беше изтощаващ. Бяхме много изморени, към залез-слънце стигнахме до фермерска къща. Един от приятелите Дипър Смит видя кладенец, наведе глава като кон и отпи вода на големи глътки. Попита стопанката дали има бира. Тя ни покани вътре. С влизането видяхме отрупана маса с храна - беше подготвена за нас. Естествено Пол беше уредил всичко и се усмихваше. Вечерта спяхме в плевнята. На сутринта гвамата с Пол отидохме на църква. Църквата беше шведска, но за него това нямаше значение. Разгънаше се на всеки миг, особено когато на висок глас запяхме шведски химни, без да разбираме нито дума.

Спомням си, че в началото няхме много забавления. Те се увеличаваха постепенно заедно с привличането на нови членове. Често карахме новопостъпилите в клуба да изпоят или да разкажат нещо. Безнасърчение те нямаше да поемат инициативата. Пит Пауърс често се шегуваше. Понякога караше новите членове да

носят наопаки връхната си греха или да заобикалят изпънатите крака на ротарианците.

Една вечер организирахме боксов мач между Хари Крофт с тегло около 115 кг и Лес Лорънс, който едва достигаше 45 кг. В края на мача Хари понесе на рамене Лес из стаята и засвири с уста тържествена мелодия. Всичко изглеждаше детинско, но се забавлявахме.

Шегувахме се непрекъснато. Една от най-забавните ни закачки беше с Руфъс Чапин, банкер и дългогодишен ковчежник на Ротари интернешънъл. Докато вечеряхме в хотел „Вирджиния“, до Руф се приближи една жена с бебе в ръце. Тя беше актриса, специално наета за случая. Жената каза на Руф, че той е бащата на детето, и поиска пари за мляко. Руф беше ерген и много се смути, когато на другия ден прочете във вестника за станалото.

Направихме си шега и с Барни Арнтзен, собственик на погребално бюро. Една вечер Барни получи спешно телефонно обаждане от хотел „Сагърн“, където живееше Пол Харис и Силвестър Шийл. Барни си вършеше работата напълно професионално, но докато го преместваше, трупът се размърда. Изненадан, Барни повдигна плаща, с който беше покрит мъртвецът, и видя широката усмивка на Пит Пауърс. Пит се смееше с глас така, сякаш всички ротарианци се смееха едновременно. Признавам си, че и аз бях изумен от тази шега.

Някой спомена за борба между язовец и булдог, която щеше да се проведе на пързалката в Сауф Сайг. Коментираха много как свирепият язовец ще сграбчи кучето. Аз много обичам животните и реших да спася това куче. Затова приех поканата да бъда арбитър на двубоя. Бях толкова въодушевен от намерението си, че реших

Коли и ротарианци, готови за излет

MEMORY

за случая да облека фрак, но съпругата ми ме разубеди. Събраха се повече от триста души. В определения момент гръпнах кашката, за да изведа язовеца. Но вместо него се изтеглих голям съд... Постановката беше замислена толкова перфектно, че останах слисан. Повярвах на всички предвартелни внушения.

*Пол и Джин -
отново на път*

Нещата отидоха твърде далеч и ние го осъзнахме след поредната шега, този път с Пол Харис. По време на вечерята в хотел „Бисмарк“ конгресменът Джордж Фостър, член на нашия клуб, взе думата и словоохотливо говори за „диктаторския дух“ на Пол и за оттеглянето му от Ротари клуб. Според предвартелния план някои защитиха Пол, а други се съгласиха със забележките на Джордж Фостър. През цялото време Пол слушаше изказванията смутен и развълнуван. Никой не разбра колко силно беше наранен. В един момент той стана и тържествено заяви, че ни напуска, и обиден излезе. Някои хукнаха веднага да го търсят. Обясниха на Пол, че всичко това е само шега.

*Берлин,
началото на 30-
те години на
миналия век. Пол
Харис засажда
гръбче на
приятелството*

Може би изобщо не трябваше да разказвам тази случка. Но сметнах за необходимо да го направя по две причини. Едната е промяната, която тази шега предизвика у всеки от нас. Оттогава насам ние започнахме да се развиваме като клуб. Забавлявахме се, но без да нараняваме никого. Другата причина е различният начин, по който научаваме за характера на Пол. След случилото се Пол отново се грижеше сбирките да бъдат интересни и забавни и работеше за привличане на нови членове, за организиране на нови клубове. Ситуацията, в която попадна, изобщо не сломи неговия дух и той все така обичаше да се забавлява.

Пол си остана момче го сетния си гъх. Адвокатската професия изискваше от него да бъде

сериозен. Но извън професията Пол беше способен във всеки един момент да направи нещо напълно неочаквано и с това да ни развесели. Спомням си артпартито на Фред Туийг, на което трябваше всички да сме облечени в гащеризони и да носим някакъв предмет за модел. Пол донесе автобусен ремък, извит като обръч. Всяка минута наум му идваха повече идеи, отколкото на нас за цяла седмица.

По време на пътувания по света със съпругата си Джин Пол се гържеше с присъщото ротарианско гостоприемство, но винаги с присъщото му чувство за хумор. Когато ротарианците от Копенхаген го облякоха като датска девойка, той искрено се забавляваше. В Австралия имаха представа за Чикаго само от гангстерските филми, затова ротарианците инсценираха обир „просто, за да се почувства у дома“ и това гостави голямо удоволствие на Пол.

Пол Харис беше много далеч от сприяеляване за професионална изгода. Въпреки че в началото към Ротари проявяваха интерес предимно заради професионални контакти, Пол успя да превърне Ротари в международно движение с идеалистични цели. Винаги настояваше в основата на организацията да бъде радостта от приятелството.

Пол ни напусна през един снеговит януарски ден през 1947 г. Добронамeренни хора искаха да бъде обявен за светец.

Пол не искаше много от живота. Получи множество почетни награди, университетски степени и медали, но си остана непринудена личност и повече от всичко ценеше своите приятели.

Той не градеше въздушни кули, че Ротари ще промени света. Скромен беше и по отношение на Ротари. Ако благодарение на Ротари имаме похуманен поглед върху света и хората и в тях виждаме добрите страни, ако сме по-толерантни, ако Ротари ни дава нови ценни приятелства и това ни прави весели и щастливи, тогава Ротари е постигнал своята цел.

Източник:

www.rotaryhistoryfellowship.org

*В Таджикистан може би не познават
"Поема за стария моряк"
(Самюел Колдريدж - бел.ред.), но много
хора от тази република в Централна
Азия знаят какво е да си заобиколен от
вода, без да можеш да я ползваш.*

ВОДА ВОДА НАВСЯКЪДЕ, И НИТО КАПКА ЗА ПИЕНЕ

*Деветстотингодишното селце Сайод е
сгушено сред най-големите планини в
света. В изворите и реките в подножието
им, в региона на Таджикистан се топи
толкова много сняг, че страната се
нарежда на трето място в света по водни
ресурси на глава от населението.*

Автор: Бетина Козловски ■ Фотограф: Майкъл Фидлер >>

САМО ако преди няколко години Сайог е селище с крайно оскъдно водоснабдяване. Неговите около 640 жители са сред десетките хиляди таджики във високите местности без достъп до чиста вода. Жените всеки ден с магарета изкачват километри по планинските пътеки, за да напълнят кофите с вода от не особено чисти потоци. През лятото потоците пресъхват, а през зимата замръзват. Някои жители събират гърждовна вода от канавките в селото. Но тя съдържа торове с опасни бактерии, причиняващи стомашни разстройства, коремен тиф и хепатит А.

Животът в Сайог и останалата част от страната невинаги е бил такъв.

От 1929 до 1991 г. като република в СССР, Таджикистан ползва големи съветски инвестиции във водни съоръжения. В резултат близо до границата с Афганистан е построен един от най-големите язовири в света - Нурек Дам. В рамките на Съюза на съветските социалистически републики племенната някога гържава търпи големи положителни промени. До включването ѝ в Съюза тя е под арабско, тюркско и афганистанско управление. През 1991 г. Таджикистан получава автономност, но е раздирана от опустошителни граждански войни, продължили до 1997 год. Водните съоръжения от съветския период са разрушени или в окаяно състояние.

В зората на новото хилядолетие по програмата на Организацията на обединените нации за развитие е изградена тръбопроводна мрежа за чиста питейна вода, но до нея имат достъп по-малко от двадесет процента от селското население на страната.

Ротарианци, хидроинженери от CARE и селяни проверяват новия тръбопровод, който се спуска на 364 м по скалите

Ротарианец от Флорида помага на нуждаещите се от вода

Около две трети от седем милиона таджики се прехранват от земеделие и животновъдство и водната криза естествено води до обедняване.

Ротарианецът Джон Кейпис от Ротари клуб Лабел, бивш професор в Университета във Флорида има гост професор от Узбекистан. Това става години преди информацията за водните проблеми на Таджикистан да стигне до Съединените щати.

Гостът разказва на Кейпис за бивша съветска република в Централна Азия и за проблема на десетки хиляди селяни, отчаяни от невъзможността да извличат вода от своите снежни ресурси. Кейпис работи като хидроинженер в Африка, занимава се с политическите безредици в Узбекистан. Сега търси нови предизвикателства. Той насочва усилията си към Таджикистан, една страна с формата на полумесец, която граничи с Афганистан и Китай и има почти същото стратегическо местоположение като американския щат Уисконсин.

Утоляване на жажгата

Във Флорида Кейпис създава и ръководи „Интелигенция интернешънъл“ - международна програма за провеждане на стаж за студенти инженери, която се подпомага от Ротари. За да се запознаят с водните проблеми на селата в Таджикистан, Кейпис предлага двама негови бивши стажанти от Чешката република и Таджикистан да се отправят към столицата Душанбе. Те трябва да изготвят електронна база данни на съществуващата и проект за по-добра водна инфраструктура.

Двамата бивши стажанти не ограничават своето участие до съставяне на проекти. Заедно с нетърговската организация CARE и USAID изграждат нови и подновяват стари тръбопроводи, по които водата от планинските извори стига до обществената мрежа за водоснабдяване. Системите достигат до около 3500 души в Сайог и други две села на север от Душанбе.

Създаване на нова ротарианска гържава

Кейпис знае, че в родна Флорида ротарианците имат умения и ресурси, които могат да бъдат в помощ на ръководителите на проекта. По това време в Таджикистан няма Ротари

клубове. Затова той насърчава бившите стажанти да се присъединят към група жители на Душанбе, които подготвят създаването на първия Ротари клуб в страната.

През април 2005 година е чартиран първият Ротари клуб в Душанбе. Заедно с американските клубове той подпомага проекта. Ротари клубовете и дистриктите отпускат около 5600 щ.г., а Фондация „Ротари“ - приблизително 4900 щ.г. Организацията CARE отпуска 12 300 щ.г., а от наличните ресурси в Таджикистан са предоставени 10 300 щ.г.

Местните жители имат решаваща роля. Те изграждат гренажна система и бетонни басейни в планинските извори над всяко село. Изкопават и канали, по които в три нови пластмасови тръби филтрираната вода се придвижва до водохранилищата в голямата. Тъй като за транспортиране на водата вместо помпи се използва гравитацията, новите системи не се нуждаят от електричество. Жителите поставят тръби, които отвеждат водата от водохранилището до няколко обществени чешми в трите села. Ротарианци, CARE и USAID помагат на всяко село да създаде собствена система и обучи специалисти за управление на водите и за събиране на такси за поддържане на системите.

През април 2006 г. заедно със своите сътрудници в Таджикистан Кейпис прави проекти за снабдяване с вода на около 12 000 души в още девет села чрез същия гравитационен процес. Набира 36 200 щ.г. от деветнадесет американски Ротари клубове и дистрикти във Флорида и Индиана. Фондация „Ротари“ отпуска 33 700 щ.г., а организацията CARE - 25 000 щ.г.

Местните жители приветстват проекта като голям успех. Благодарение на него над 15 000 таджики ползват чиста питейна вода. Сега селяните в Сайог салят крушови гървета, пшеница, елда, картофи, моркови и други зеленчуци на тази земя, от която доскоро едва успяваха да произведат продукти, колкото да изхранят семействата си. Днес много хора търгуват на пазарите в Душанбе с допълнително произведената продукция и с печалбата купуват пилета, кози и гобитък, а после продават гобитите от тях яйца и мляко.

Според Абдукайем Каримов - кмет

на селото, директор и преподавател в местното училище - няма жител в Сайог, който да не участва в изграждането на новия живот. Той често се улавя как поглежда през училищните прозорци, за да види как расте трева-та или да се поразва на първите напъпчили цветове на ябълковите гървчета. Неговите 240 ученици салят картофи и лози в училищната оwoцна градина.

Свободният достъп до чиста вода намалява болестите, особено сред учениците. Сега те си мият ръцете и се предпазват от тежки стомашни разстройства.

По-светло бъдеще

Проектът носи нещо много повече от питейна вода. Той вдъхва на селяните вяра в собствените сили и значимост на поставените и постигнатите цели.

Двадесет и шест годишната Сабина-Маргарита Джалева, член на клуба в Душанбе, казва, че при посещенията в селата вижда как хората обработват земята си. Прег очите ѝ се простира зеленина. Купи усилен труг. А преди време хората, отчаяни от живота в селото, в търсене на препитание заминаваха в столицата и свършваха на улицата - без работа и без надежда.

Каримов казва, че резултатите компенсират трите месеца усилената работа предишната пролет, когато той се включва в изграждането на тръбопровода. Действително било много трудно: трябвало едновременно да бъде координатор на строежа, да копае и да носи тръби. Но сега е щастлив. Животът с вода ще бъде по-лесен.

Таджикско семейство вдига тост за здравето на своите съселяни и ротарианците, помогнали им да се избавят от болестите чрез проекта „Чиста вода“

70 години Ротари клуб Бургас

*Ротарианци от четири държави отбелязаха
рождения ден на Ротари Бургас*

Тържеството по случай 70-годишнината от създаването на първия Ротари клуб в Бургас съвпадна със сто и втората годишнина на Ротари. Клубът показва, че следва традициите на Ротари в отбелязване Световния ден на разбирателството и мира, като събра на своя празник ротарианци от четири държави - България, Гърция, Германия и Сърбия, настоящи и бивши ротарианци и техните семейства, представители на местната власт и медиите.

След ротарианската молитва, тържественото „Многая лета“, химните на Република България и Ротари президентът на РК Бургас Димитър Енчев представи историята и делата на един от най-старите български клубове. Идеалите на Ротари са познати в Бургас от тридесетте години на 20 век. Ротари клуб Бургас е учреден като един от първите в България на 14 февруари 1937 г., приет е в Ротари интернешънъл на 7 април, а чартърната церемония се състои на 27 август същата година, клубен номер 4219. Първият президент на клуба е Матей Хаджипетров. Настоящият Ротари клуб Бургас е учреден на 4 октомври 1991 г. и чартиран на 18.01.1993 г. към Дистрикт 2480 с клубен номер 29217. Спонсор клуб е РК Кавала, Гърция. Учредители на клуба са: Стефан Аладжов - президент, Александър Хаджипетров - вицепрезидент, Димо Атанасов - вицепрезидент, Петър Кузмов - секретар, Лорис Сайян - церемониалмайстор, Тодор Савов, Божидар Балтов,

Стоян Карабунарлиев, Николай Баталов. Три са бургаските фамилии с представители в Ротари клуба от 1937 г. и в настоящия клуб: Матей Хаджипетров - основател и първи президент на клуба през 1937 г. и неговият син Александър Хаджипетров (поч. 1996 г.), основател на възстановения през 1993 г. клуб, Ранко Бончев и неговият син Николай Бончев, Атанас Сиреков и неговият внук Атанас Сиреков. Благодарение на активната дейност на членовете на клуба Бургас е първият град на Балканския полуостров, който има клубове от всички ниша на РИ - Ротари клуб, Ротаракт клуб и Интеракт клуб - първият Интеракт клуб, учреден на Балканите. РК Бургас е спонсор клуб на Ротари клубове в Ямбол (1997 г.), Сливен (1999 г.), Несебър (2001 г.), Поморие (2002 г.), Бургас-Пиргос (2003 г.), Бургас-Приморие (2004 г.), Созопол и Царево (2006 г.) и ПРК София-Сити. В своята дейност Ротари клуб Бургас следва принципите на Ротари за осигуряване на хуманитарна помощ преди всичко чрез организиране, координиране и реализиране на цялостни проекти в полза на общността, в която живеем. Клубът осъществява хуманитарни проекти в полза на нуждаещите се от Бургас и региона. От 1995 г. се работи за реконструкцията на Дом „Ал. Георгиев-Коджакафалията“ в Бургас. По проекта първоначално се работи с РК Плимут и Ротаракт клуб Плимут. След това заедно с РК Лекеркерк, Холандия и РК Щаге, Германия, през 2002 г. е осъществена реконструкцията на третия етаж на стойност 48 300 долара. През 2003 г. трите клуба със собствени средства реконструират и втория етаж на Дома, като този път проектът е на стойност 50 000 евро. Клубът осъществява програми в Дом „Надежда“, Дома за медико-социални грижи за деца - Бургас, осигуряване на помощи за гомове за стари хора и сиропиталища в региона, както и предприема други хуманитарни акции. Работи се по клубната програма „Антигрога“ и се подпомагат акциите по програмата на Ротари „Полио Плюс“, насочена срещу разпространението на гетс-

70 години от създаването на РОТАРИ КЛУБ Бургас

кия паралич. През октомври 2001 г. заедно с РК Баг Кисинген, Германия, е доставен микробус за Дом „Ронкали“ в Бургас. Със съдействието на Кристиан Дагуел и РК Хъл, Англия, от 2002 год. РК Бургас ежегодно разпределя поне по един контейнер с помощи, изпратени от тях. Заедно с Боб Кохрейн и РК Ексмаут клубът осъществи програмата „Компютри за образованието“, като беше изградена компютърна зала в СОУ „Св. Климент Охридски“. В продължение на няколко години РК Бургас разпределя помощи от медикаменти и други болнични принадлежности, получавани от френските Ротари клубове чрез г-р Чорелов, като стойността на тези помощи надхвърля 1 200 000 щатски долара. РК Бургас реализира и няколко залесителни акции в Морската градина на Бургас. При съвместни акции с РК Бургас-Пиргос и Бургас-Приморие за пострадали от наводненията в Белово бяха осигурени 25 тона питейна вода, а за всички училища в Община Бургас бяха осигурени комплекти с карти от историята на България. През 2003/04 и 2005/06 г. Клубът получи престижната награда „Президентски цитат“ на президентите на Ротари за съответните години. Осемнадесет от членовете на клуба са носители на наградата Ротари Пол Харис Фелоу, шестима от тях са многократни носители, а Румен Ангелов е и мейджър донор.

ДГЕ Наско Начев поздравя с прочувствено слово бургаските ротарианци, като изтъкна, че в своята дългогодишна история клубът винаги се представя като един от водещите в България. На клуба бе връчена и юбилейна грамота от името на Лигершип комитета на Ротари в България. ДГЕ Наско Начев поднесе на клуба още два безценни подаръка - запис от чартърната церемония през 1993 г. и първото флагче на новия български Дистрикт 2482.

Заслугите на Ротари за развитие на обществото и ползите от реализираните от РК Бургас проекти бяха подчертани и в приветствието на кмета на Бургас Йоан Костадинов, който изрази безрезервната подкрепа на местната власт за проектите на клуба в полза на бургаската обществено-политическа среда.

Чартърпрезидентът на възстановения РК Бургас Стефан Аладжов, ПАДГ припомни на присъстващите за първите стъпки на бургаските ро-

тарианци преди 15 години и изрази своята увереност, че РК Бургас ще продължи да работи успешно.

Приветствия и пожелания за продължаване на ползотворната съвместна дейност бяха поднесени от представителите на РК Кавала Алексос Димопулос, ПАДГ; Парашкевас Хацопулос от РК Александруполис и Айке Шмид, президент номини на РК Щаге. Най-търпеливите ротарианци гочаха и ДГ на Д-2480 Войслав Митич, който въпреки натоварената си програма пропътува разстоянието от Ниш до Бургас специално за празника на РК Бургас. Той поднесе на клуба специален подарък - бюст на император Константин Велики и подчерта, че РК Бургас е един от първите, започнали да разпространяват ротарианството в България.

Поздравления бяха поднесени и от клубовете, на които РК Бургас е спонсор-клуб - Бургас-Пиргос, Бургас-Приморие, Созопол, Царево и ПРК София-Сити. Присъствието на почти всички членове на ПРК София-Сити на тържеството бе едно прекрасно доказателство за ротарианския ентузиазъм и чувство за приятелство на младия предварителен клуб.

На всички участници в събитието бе връчено юбилейното издание на Ротари клуб Бургас, което още веднъж припомни на присъстващите, че Бургас е градът, който по традиция е сред първите в България при осъществяване на дейности в полза на обществото, в което живеем, и че с всичките си полезни дела бургаските ротарианци доказват своята съпричастност към девиза на Ротари „За безкористна служба“.

Атанас Сиреков,
президент 2005-06 г.

Президентът на РК Бургас Димитър Енчев подари юбилейната книга на ДГ Войслав Митич

“Аз, моят град и морето“

360 рисунки участваха в тазгодишното издание на традиционния конкурс „Аз, моят град и морето“, организиран от Ротари клуб Бургас-Пиргос и Общински детски комплекс.

За втора година към организаторите се присъедини и Бургаски свободен университет. В едно от фоайетата му бяха показани 80 от творбите, подбрани от журито след внимателен оглед.

Изложбата бе открита на 17 февруари. Така имаха възможност да я видят и над 200-та участници в Отчетно-изборната конференция и PETS-семинар за Интеракт и Ротаракт, на които Бургас бе домакин.

Голямата награда на конкурса получи 18-годишната Ирена Ванева от СОУ „Св. Св. Кирил и Методий“.

Журито, в състава на което влизат и трима художници: Руси Куртлаков, Красимир Зинин и Денислав Белчев, определи по трима победители във всяка възрастова група, раздаде и поощрителни награди.

Специален приз за най-млад участник получи 5-годишната Елица Кънчева от артстудия „Слънчоглед“.

Сред най-малките (до 10 г.) първа, втора и трета награда грабнаха съответно Теодора Негкова, Симеон Ан-

Рисунката на Ирена Ванева, получила голямата награда на конкурса „Аз, моят град и морето“, издание 2007

гонов и Петър Аглимов. Трите поощрения бяха раздадени на Камен Вълев, Асен Чакъров и Георги Тончев.

Три момичета бяха най-добри в групата от 10 до 15 г. Това са Катерина Митева, Анна Дамаскова и Илияна Георгиева. Поощрения получиха 4-ма млади художници: Ема Караджиян, Димитър Антонов, Десислава Банкова и Иво Колев.

Дамите се оказаха най-силни и сред най-големите. В групата до 18 г. отличията си разпределиха Елизабет Кръстева, Калина Кирова и Ана Дякова, а Мая Иванова получи поощрителна награда.

Организаторите се погрижиха грамоти да има за всички деца, изпратили рисунки. Идеята на конкурса е да поощри стремежа към творческа изява, обясниха организаторите от Ротари клуб Бургас-Пиргос и от Общински детски комплекс.

Марина Димова

80-те най-добри творби бяха подредени в едно от фоайетата на Бургаски свободен университет

Медиен проект Teen Life

Teen Life е минииздание, една вестникарска страница, съгната на сгве, или просто малка част от големите амбиции на Интеракт клуба към Ротари клуб Бургас-Пиргос.

Teen Life е в ръцете ви благодарение на медиен проект, спечелен от клуба в конкуренция със стотици други проекти от цял свят. За първи път български Ротари клуб е отличен в такава напревара.

Teen Life ще се появи в пет броя от февруари до май. Те ще се разпространяват безплатно в бургаските средни училища. В тях младите хора ще получат информация за интересни събития, най-вече свързани с възможностите им за изява в различни сфери: наука, изкуство, спорт, и развитието им като бъдещи лидери на обществото.

Исторически карти за училищата във Варна

Комплект карти за уроците по история гари Ротари клуб Варна на училищата в града. На 2 март, в навечерието на националния празник на официална церемония в зала „Огесос“ на Археологическия музей се събраха ротарианци, ротарактори, учители по история, историци, представители на Община Варна и журналисти.

Президентът на Ротари клуб Варна хаджи Ламбрин Сотиров посрещна гостите със специално подбрани от избата на Стара Варна бял пелин и червено вино. На всички присъстващи в залата гости и журналисти членовете на Ротаракт Клуб Варна раздадоха информационната брошура „Основи на Ротари“.

За закупуването и гаряването на 90-те комплекта карти членовете на Ротари клуб Варна са събрали 9600 лв. Ротарианецът Георги Лечев, собственик на фирма „Интерлогистика“, достави безплатно комплектите от София до всяко едно от 66-те варненски училища, както и до училища в областта.

Петко Колев от фондация „Тангра Танакра“, показал комплекта от 30 исторически карти на Ламбрин Сотиров. Така се роди идеята за закупуването и гаряването на картите. Допитване до варненски учители по история от различни училища довело до извода, че картите са полезни и ще служат на децата.

„Нека този жест, посветен на 3 март, бъде за децата ни. Да се учат на патриотизъм, да бъдат добри българ

гари и добри християни при влизането ни в Европа“, каза Ламбрин Сотиров. Шефът на Регионалния исторически музей Валентин Плетнънов също приветства инициативата. Той заяви, че като историк не е съвсем съгласен с голямото движение на българите, изобразено на най-ранната карта. Но счита, че в тези нихилистични времена е добре да се познават всички хипотези за миналото ни. Директорът на Дирекция „Образование“ към Община Варна г-н Коста Базитов също поднесе своите поздравления и благодарности на Ротари клуб Варна за подкрепата, която оказва на децата на Варна.

Подхогящ завършек на малкия празник в тържествената зала на музея, всъщност бивша училищна стая на старата Девическа гимназия, постави детски гайдарски оркестър. Младите гайдари изпълниха в ново, българско звучене химна на Европа – Огата на радостта. Изсвириха също няколко български мелодии и хора, за да напомнят още веднъж, че като познават и обичат богатата ни история и култура, ще влязат в Европа като добри българи.

Ламбрин Сотиров и директорът на Дирекция „Образование“ Коста Базитов разказват за инициативата

Химнът на Европа в ново звучене

Ротарактори раздават на гостите брошурата „Основи на Ротари“

Мирослава Попова,
президент 2006/2007
Ротаракт Клуб Варна

По Сирни Заговезни в Габрово

Традиционният маскен бал на РК Габрово по Сирни Заговезни се проведе на 16 февруари. По традиция - в ресторанта на хотел „Балкан“. По традиция - с много приятели ротарианци. Тази година наши гости бяха представители на клубовете от Севлиево, Велико Търново, Горна Оряховица, Карлово, Русе, Стара Загора и София-Балкан. И отново - всички бяха маскирани, защото в Габрово няма шега - немаскираните плащат двойно, както бе отбелязано в нотариално заверената покана.

Решихме, че след като това е първият ни бал в обединена Европа, трябва да го проведем в този дух. Започнахме от мотото - „По Заговезни, в Габрово, през нощта, Ротари отваря европейска врата“. Решихме да хлопнем вратата на сградата и безсмисленото пилеене на време и заедно с приятелите от РК Тун, Швейцария, да отворим другата, европейската врата и да изградим една спортна площадка за ученици в габровски квартал. Това бе първата причина, заради която организирахме благотворителния бал. Втората - за нея малко предистория. Габрово е в Европа още през XIX в., когато поради индустриалното си развитие е наречено „български Манчестър“. Скоро един гостоен габровец донесе в клуба ръкопис с молба нашият клуб да подпомогне неговото издаване. Това е Алманах на габровските индустриалци за периода 1879-1946 г. с подробно описание на габровските фабрики и тяхното производство (да не пропуснем факта, че през 1946 г. тук са национализирани 225 фабрики). Решихме да подкрепим това фундаментално издание, което бе и втората цел на бала.

Самият бал започна с изненада. Приятели решиха, че щом като об-

единена Европа има своя химн, защо Ротари в Габрово да няма свой, но не така официален (все пак сме столица на хумора), а шеговит. Та седнаха двамата (тайно!) - Хари Богданов (музиката) и Божидар Стой-

ков (текста), и се рогю:

*Габрово е град велик,
Ротари го прави шик.
Искаш ли да си голям,
Всеки вторник да си там.*

*Припев:
Ние сме весела дружина.
Приятели във нея има.
В Ротари ако се вричаш,
Приятел ти ще се наричаш.*

Благотворителна част на бала - от търгове, наддавания, томболи и т.н. събрахме чисти наг 15 000 лв.

Носител на традиционната награда (нож с изявна художествена изработка) за благодетел на годината - г-н Атанас Спасов, собственик на културен комплекс в с. Костенковци, гарил 5000 лв.

Весела част - журито по маските се изправи почти пред непосилна задача. Толкова много маски, че не знаеш накъде да гледаш. И все пак:

- Първа награда - групова - Севлиево (двойка тикви от Тиквенбург, по-старшата тиква бе лично кметът на града)

- Втора награда - групова - цялата многобройна делегация на Ротари Русе, маскирани до един и то един от друг по-добре.

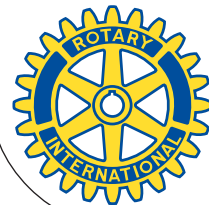
- Трета награда - семейството на Илия Петров от габровския клуб - като българи, пристигнали от най-старата ни прародина.

Ротарианците и елитът на Габрово се веселиха до потайна гоба, защото добрите дела и щедраата благотворителност надминаха очакванията.

На следващата сутрин се събудихме с дилемата - къде ще намерим догодина двойно по-голям ресторант, за да съберем желаещите да участват.

Божидар Стойков, РК Габрово

Ротаракт клуб София-Витоша „Изгрев“

На 23.02.2007 г. чествахме освен 102-годишнината на Ротари и първия рожден ден на Ротаракт клуб София-Витоша-Изгрев! Партито се състоя в клуб „При гяото“ и гостава на гостите от Ротари, Ротаракт и Интеракт клубовете в София много приятни емоции.

Всички можеха да опитат късмет си в състоялата се томбола с много награди, предоставени от *Mtel*, както и да участват в благотворителния търг за няколко луксозни изгания.

Танците и игрите допринесоха за празничното настроение по време на купона, който продължи и след полунощ.

Гвоздеят на програмата беше огромната и много вкусна празнична торта с логото на клуба!

През последните няколко месеца Ротаракт клуб София-Витоша-Изгрев осъществи няколко успешни проекта. През октомври клубът направи гарение на Биологическия факултет на Софийския университет. Идеята на клуба беше да оползотвори част от медицинските продукти, гарени от английска фондация в село Лозен. Някои от тези продукти бяха с изтекъл срок на годност и затова бяха неподходящи за болни хора. Други обаче - като стъкленици, ръкавици, предметни стъкла - можеха на бъдат използвани. Затова членове на клуба сортираха продуктите и гариха на факултета тези, които можеха да влязат в експерименталната практика на студентите. Ето как ненужното за едни се оказа от полза за други!

На 20 ноември членове на клуба се включиха в акция по кръводаряване. Всеки, дарил кръв, получи безплатно пълни кръвни изследвания и незаеме-

нимото усещане, че гарявайки частица от себе си, може да спаси друг.

Декември се отличаваше не само с празничното си настроение, но и с осъществяването на няколко проекта. На 02. декември се проведе вече традиционният Фолклорен концерт, организиран от Ротаракт клуб София. Нашият клуб се включи като съорганизатор на събитието. В напрежата участваха деца от всички възрасти, които представиха разнообразни танци. Събраните средства се разпределиха между най-добрите с идеята да се подпомогне материалната база на фолклорните клубове.

Още на следващия ден събрахме Ротаракт клубове от София на едно спортно събитие - първия турнир по скуош, организиран от клуба. Очакваме той да стане и ежегоден, тъй като играта се хареса на всички и се надяваме да печели все повече почитатели. Преди старта треньорите разказаха историята на играта и нейните правила. До късния следобед участниците се бореха за купите в съответните категории (мъже и жени), като за възстановяване на силите осигурихме вкусни сангвичи.

За поредна година осъществихме и проект „Елха“. Елхата е в основата на празничното настроение. Ето защо решихме да зарадваме едни вече „пораснали деца“ от старческия дом в „Дървеница“ с малко „коледна радост“. За нас е истинска радост, че помогнахме Коледа да годе и при тях!

Ина Христова

Част от кръводарителите

Надежда и обич от деца за деца

Театрален спектакъл за деца от три дома и децата от Провадия и Ветрино, организиран от Ротаракт клуб Варна

Всичко започна с един разговор при поредното посещение на ротаракторите от Ротаракт клуб Варна в дома в с. Бързица, Община Провадия. Тогава директорката г-жа Здравка Златева сподели, че освен материалните затруднения, които домът изпитва, 75-те деца се нуждаят от духовен и културен живот. Така Ротаракт клуб Варна реши да направи един емоционален и красив подарък на своите малки приятели от Бързица.

Ротаракторите поканиха две театрални трупи от Варна да изнесат представление в читалището на град Провадия. Младите театрални от детски пантомимен театър „Щурче“ и Младежка театрална формация „Кой съм аз?“ посрещнаха идеята с въодушевление. Проблемите по пътя на организирането на това събитие бяха преодолени с лекота и ентузиазъм и много хора се запалиха от идеята да доставят радост на малките зрители от Бързица. И понеже читалището има 480 места, решихме да напълним салона му докрай. Така идеята се разви и порасна. Освен нашите специални гости, 75-те деца от дома в с. Бързица, поканихме и девойките от дома в Провадия. Свързахме се с приятели

представлението.

Определихме датата 2 февруари, петък, ден, удобен за всички. Настоятелството на читалище „Алеко Константинов“ в Провадия предостави безвъзмездно зала за представлението. Оказа се обаче, че великолепната зала се отоплява трудно, не е ползвана от много месеци и е доста усойна. Затова се обърнахме към Черноморска технологична компания - Варна, която безвъзмездно осигури 24-часовото ѝ предварително отопляване. За малките гости на спектакъла, които идваха по-отдалеч, чрез нашата приятелка от Ротаракт Петя Стефанова помолихме ПроКредит Банк да осигури малка почерпка - сок и кроасан. Въодушевените служители на банката обаче направиха много повече, като донесоха и балони, надуха ги и ги раздадоха заедно със закуските на всички деца, а по време на представлението осигуриха гаранция от канцеларски материали Дома в Бързица. За транспорта на децата от дома в Бързица се обърнахме за съдействие към Автотранспорт Провадия, който се погрижиха да сторят това безвъзмездно. Транстриумф холдинг осигури също безвъзмездно транспорт за двете театрални трупи - специален автобус с платформа, за да могат да се качат и актьорите в инвалидни колички. Сложната организация и корпорацията на това събитие пое изцяло РАК Варна.

За мотото на празника приехме девиза на ТМФ „Кой съм аз?“, в която работят и творят младежи с увреждания. Тяжно мотото и вдъхновение е „Надежда и обич от деца за деца“. Те представиха пиесата „Ние врабчетата“ по Йордан Радичков. Музиката и акомпаниментът към спектакъла бяха на живо.

В представлението взе участие и 6-годишният Ивелин Тракийски, който в паузите изпълни детски и естрадни песни и беше бурно аплодиран.

За другата театрална трупа „Щурче“ нашата покана за представление в Провадия се оказа важен преломен момент в новата история на театъра. Първо турне за възкръсна-

лия след незабравима 40-годишна история и 7 години отсъствие от артистичния живот на Варна театър. Малките щурчета представиха кратки етюди, възстановени от стария познат и обичан по цял свят репертоар на „Щурче“.

Мирослава Попова
Президент 2006/2007
Ротаракт клуб Варна

Проекти на Ротаракт клуб Пловдив

В календара на Ротаракт Пловдив за месец март се записаха няколко важни, а също така и приятни събития. Първото от тях беше свързано с традиционното посрещане на 1-и март, което решихме да споделим с малчуганите от Специализирана детска градина „Елица“. Тази градина е за деца с умствени и физически увреждания, които посещаваме всяка есен по един наш проект, който се състои във ваксиниране с противогрипна ваксина. Затова посрещнахме Баба Марта с малките ни познайници, занесохме им мартевички, а те ни се отблагодариха с организирано от тях тържество.

Не останахме безучастни и на Националния празник на България, който почетохме с поднасянето на венец на паметника на герои, загинали за Освобождението. По инициатива на президентката Радена Драгиева, която се свърза с Ротари Интернешънал, осъществихме един по-мащабен проект, който беше свързан със седмицата на Ротаракт и реализиран в рамките на 12-16 март. Проектът се състоеше от четири подпроекта, един от които - засаждането на няколко дръвчета в Ротари парка в ж.к. Тракия, събитие, на което при-

състваха и ротарианци.

Ще реализираме кръводарителска акция, в която ще се включат по-голямата част от членовете на нашия клуб. Не на последно място остава и многото работа по осъществяването на най-мащабния ни проект - Театралния фестивал за музикално, танцово и театрално изкуство „РОШАВАТА КОТКА“, който ще се поведе на 12-13 май в залата на Драматичен театър - Пловдив. Целта на фестивала е да събере под един покрив деца от средното училище, които имат афинитет към театъра, музиката и танците.

Нашето намерение е този фестивал да разшири своите граници и да се превърне в международен. Надяваме се по този начин да възкресим забравените традиции на музикалния вкус, театралното образование и възпитание в българското училище. Ще бъдем радостни и благодарни на всички тези от вас, които приемат нашата най-любезна покана и присъстват на това събитие, важно не само за Ротаракт, като организатор, и участниците, но и за цялата пловдивска общественост.

Милена Добрева, РАК Пловдив

Moving Pictures

See how Rotary is making
the world a better place.

RVM: *The Rotarian Video Magazine*

See how Rotarians are bringing hope and humanitarian aid to those in need. Released three times a year, each video features a collection of inspiring stories of service from around the world — told by Rotarians like you.

Purchase a single DVD for \$15 or order a three-DVD subscription for \$30*.

Now Available

RVM Vol. 1, Issue 1 \$15

RVM Vol. 2, Issue 1 \$15

RVM Vol. 1, Issue 2 \$15

RVM Vol. 2, Issue 2 \$15

RVM Vol. 1, Issue 3 \$15

*Three-DVD subscription includes Issues 1, 2, and 3.

Rotary Global Projects Footage \$15

Contains film footage from international service projects.

For video production use only,* this footage can be used by clubs and districts to design their own videos and share with local TV stations.

*This is a data disc only. It will not play in a DVD player.

The Rotary Heritage Collection \$15

Experience Rotary's past with this collection of four historical videos, now available on one DVD.

Rotary in Pictures \$25

This two-CD set contains images published in *The Rotarian* and other photographs depicting Rotary's humanitarian initiatives around the world.

Order these and other Rotary publications at
www.rotary.org/shopping or contact RI Publications
Order Services at 847-866-4600 or pbos@rotary.org.

